CÎND APLAUZELE S-AU STINS...

La Praga, în galeria națională de pictură, sala rezervată flamanzilor are printre tablourile sale cele mai prețioase și un peisaj semnat de Esaias Van de Velde (1591—1630). Din rama aurită te privește un cer cenușiu de iarnă, a cărui lumină tulbure coboară peste acoperișuri de case, copaci desfrunziți și pajiști înghețate. În mijloc, oglinda de gheață a lacului străjuit de clasicele mori de vînt cunoaște o animație de-a dreptul neobișnuită. Se vede, e zi de sărbătoare. Parcă tot satul a ieșit la plimbare. Și fiecare, bărbați sau femei, tineri sau bătrîni, iar copiii mai cu seamă, și-au prins de tălpile ghetelor micile lame de metal (sau or fi fost de os ?...) ale patinelor. Aci vezi o pereche de săteni lunecînd pe gheață braț la braț, colo doi flăcăiași se fugăresc de zor, într-o parte o fată mai dolofană s-a bușit de-a binelea pe podeaua de gheață. Pictorul Van de Velde a pus pe pînză un crîmpei din viața sătenilor olandezi, așa cum i s-a ivit în fața ochiului meșter, în acea zi din veacul XVII.

Privind tabloul ce poartă atîtea afinități cu pînzele lui Breughel cel tînăr păstrate în galeria noastră bucureșteană, meditam din nou la longevitatea acestui joc al iernilor de pretutindeni — patinajul. Părerile curente așează începutul sportului pe patine la finele mileniului trecut. Nu știu de ce, mi se pare aci o eroare flagrantă. Alunecarea pe gheață, ca și cea pe pantele înzăpezite, trebuie să fi fost cunoscută de locuitorii nordului încă dinaintea erei noastre. Poate, din vremuri preistorice. Fapt este că patinajul a devenit cunoscut azi pe toate meridianele lumii, chiar acolo unde gheața nu poate exista decît prin forțe artificiale, el rămîne o îndeletnicire recreativă preferată de milioane de oameni.

Cu cele două discipline surori, patinajul artistic și cel de viteză, acest sport are vechi rădăcini și în țara noastră. E drept, nu ne-am putut niciodată mîndri cu succese deosebite ale patinatorilor români. Mijloacele modeste din trecut, o oarecare reținere nejustificată și în zilele noastre, ne-au ținut departe de afirmări poate accesibile, chiar și în această pretențioasă specialitate sportivă.

Și totuși, cel puțin în ramura artistică a patinajului s-au făcut pași înainte și la noi. De mai mulți ani asistăm la progresul, poate nu atît de rapid, dar constant, al sportivilor noștri pe care-i răsfățăm citeodată cu epitetul de „artiști ai gheții". Au îmbrățișat „dificila disciplină a patinajului artistic prin propriile opțiune sau din îndemnul unor părinți și antrenori, la vîrsta jocurilor nevinovate în zăpadă și pe lunecuș. Pe nesimțite, mai în joacă mai în serios, au parcurs treptele unei măiestrii care cere o cheltuire de energie capabilă să descurajeze chiar pe cei mai căliți în efort. Prin munca lor, uneori abia conștientă, prin grija și perseverența celor care îi îndrumează, iată-i ajunși la un nivel al cunoștințelor care solicită admirație și respect.

Desigur comparațiile cu elita mondială a patinajului artistic ne dezavantajează. În întîlnire directă cu așii alunecării pe gheață, reprezentanții noștri rămîn totdeauna în urmă. Iar cuvintele deseori amabile și încurajatoare, ale somităților în materie, cărora le solicităm părerea, nu au darul să ne risipească toată îngrijorarea. La fond, cînd vom reuși să ajungem din urmă pe cei care azi se distanțează atît de ușor față de patinatorii noștri ?

Iată, o licărire de speranță ne-a dat-o acum apariția în întrecerile olimpice a Beatricei Hușțiu, cea mai mică dintre patinatoarele noastre cu valoare confirmată. Fetița noastră pe patine, spiriduș al gheții, a cucerit aplauze și simpatii cu duiumul la Grenoble. Firește, titlul de „cea mai tînără participantă la J.O." n-ar fi fost măgulitor prin sine însuși, dacă nu era susținut și de o evoluție bună în concurs. Or, Beatrice s-a întrecut pe sine în ziua exercițiilor libere, depășind în clasamentul probei o suită întreagă de patinatoare consacrate, campioane de țări cu tradiție străveche în patinaj. Din vrafful de tăieturi din presa străină care o remarca pe Beatrice Hușțiu — uneori, e drept, numai pentru drăgălășenia și dezinvoltura ei — găsim totuși și pasaje care certifică o valoare în perspectivă, ceea ce ne interesează mai mult. Să citîm din ziarul **„L'Equipe"**, decanul gazetelor sportive de pretutindeni : **„...Revelații la cele mai tinere : blonda și fina Janet Lynn, mai puțin de 14 ani, care are asemănări cu Carole Heiss, și românca Beatrice Hușțiu care nu este poate o super-tehniciană dar care, la mai puțin de 12 ani, face șarituri ca o mare patinatoare"** — scrie Fernand Albaret, redactorul de specialitate al cotidianului francez.

Beatrice Hușțiu a cîștigat. A cîștigat o manșă importantă, nu numai pentru cariera ei viitoare de patinatoare, ci — îndrăznim să spunem — pentru întreg patinajul românesc. Fiindcă oricine își poate da seama că Beatrice nu este o apariție singulară în sportul nostru, ci doar șefa de promoție a unei întregi generații de tineri patinatori și patinatoare care se ridică sub ochii noștri. Majoritatea lor sînt încă sportivi în formare. Valorile nu sînt pentru moment precis conturate, ele se întrezăresc doar. Poate că într-un an sau doi, vom avea surpriza plăcută ca alți băieți și fetițe să se arate la fel de talentați ca micuța patinatoare care a ridicat în picioare tribunele de la „Stade de Glace".

Tuturor trebuie să le acordăm o șansă în a se afirma, cît de curînd, în arena celui mai spectaculos dintre sporturile de iarnă.

Radu VOIA

În așteptarea concursului internațional de la Miercurea Ciuc

● PREGĂTIRILE LOTURILOR REPUBLICANE ● SPORTIVI ROMÂNI LA „PATINA DE AUR"

TUȘNAD *(prin telefon, de la trimisul nostru).* Apropierea startului în concursul internațional patronat de clubul Dinamo Brașov se simte pretutindeni, atît la Miercurea Ciuc — unde se lucrează zi și noapte pentru întreținerea pistei, pe care vor avea loc întrecerile, cît și la Tușnad, unde sînt cazați sportivii participanți. După cum am anunțat, primii oaspeți sosiți de peste hotare au fost viteziștii maghiari și sînt așteptați patinatorii din R.D.G. În vederea acestui concurs, ca și pentru viitoarele întîlniri internaționale, specialiștii forului nostru de resort au alcătuit loturile reprezentative. Iată-le : feminin *Maria Tasnadi* — campioană absolută a țării, *Crista Tracher* și *Ileana Antal* ; masculin : *Dan Lăzărescu* — campion absolut, *Andrei Okos, Victor Sotirescu, Carol Komiatszeghi, Ion Roșca, Gh. Varga* și *Horia Timiș.*

Andrei Ocoș (Dinamo Brașov) pe turnantă

Pregătirile, conduse de antrenorii Ernest Ulrich și Zoltan Szekely, continuă cu asiduitate. De sîmbătă pînă marți, perioadă în care la Tușnad a nins și a viscolit, sportivii români au schiat, au făcut crosuri, au efectuat diferite exerciții pentru menținerea pregătirii fizice în sala Casei de cultură. Miercuri și joi s-au deplasat împreună cu concurenții maghiari la locul de desfășurare a competiției pentru antrenamente pe gheață. Menționăm că reprezentanții noștri care se vor remarca în întrecerile de la Miercurea Ciuc vor participa în zilele de 2 și 3 martie la marea competiție „Patina de aur" de la Berlin.

Reamintim că concursul organizat de clubul Dinamo Brașov are loc azi și mîine pe pista Avîntul din Miercurea Ciuc. Concomitent, se vor desfășura și probele prevăzute în programul „Cupei României".

Tr. IOANIȚESCU

MODIFICĂRI ADUSE REGULAMENTULUI DE DESFĂȘURARE A COMPETIȚIILOR FEMININE

● NICI GIMNASTELE NU VOR MAI REPETA EXERCIȚIILE IMPUSE ● PATRU ARBITRE-JUDECĂTORI : MEDIE DIN DOUA NOTE ● SE PRECONIZEAZĂ SPORIREA DIFICULTĂȚII EXERCIȚIILOR LIBER ALESE ● MODIFICAREA CODULUI INTERNAȚIONAL DE PUNCTAJ

Comisia tehnică feminină din cadrul Federației internaționale de gimnastică s-a reunit luna trecută la Luxemburg, luînd în discuție probleme de stringentă actualitate și adoptînd unele măsuri importante pentru dezvoltarea viitoare a gimnasticii feminine. Într-o comunicare adresată forului nostru de specialitate sînt făcute cunoscute deciziile luate în ședința din 14 ianuarie, din care vom aminti pe cele mai importante.

După cum se știe, comisia tehnică masculină, întrunită și ea într-o ședință plenară, adoptase nu de mult hotărîri însemnate, pe primul plan situîndu-se cea privitoare la nerepetarea exercițiilor impuse de către băieți. Era de așteptat ca și pentru gimnaste să se stabilească aceeași procedură. După cum se vede, așteptarea n-a fost de lungă durată. Iată că, se face cunoscut, în viitoarele concursuri nici gimnastele nu vor mai avea voie să repete exercițiile impuse. Deci, o singură execuție, cu excepția săriturilor, probă la care concurentele au dreptul la două încercări, cea mai bună fiind acceptată pentru notarea sportivei. Este de presupus că antrenorii noștri vor lua din timp măsurile ce se impun în acest caz, pentru că, ne amintim, nu o dată gimnastele fruntașe de la noi au repetat „in corpore" exercițiul impus la un aparat sau altul, chiar și în concursuri internaționale. Atenție, deci.

Cu **același** prilej, s-au adus unele amendamente și arbitrajului, stabilindu-se, între altele, că începînd din acest an întrecerile internaționale vor fi conduse de 4 arbitre-judecători și nu de 5, ca pînă acum. Două din notele acordate, extremele (minimă și maximă), se vor exclude, nota de concurs urmînd a fi alcătuită din media a două note. Arbitra principală va nota și ea pe concurente, fără însă a participa efectiv în arbitraj. Nota ei va fi luată în considerație numai atunci cînd între cele 4 arbitre-judecători intervin neconcordanțe ce impun discutarea aprecierii.

Au fost adoptate măsuri și în legătură cu dificultatea, urmărindu-se în mod deosebit o îngreuiere a exercițiilor liber alese. Astfel, se prevede că, pe viitor, exercițiul liber ales al unei gimnaste ce evoluează într-un concurs internațional trebuie să cuprindă 4 elemente grele și 2 foarte grele (și nu 5 elemente grele și 1 foarte greu, ca pînă acum). În consecință, punctele acordate (în cadrul notei) pentru dificultate se ridică de la 3 la 4. În mod firesc, a fost revizuit și tabelul cu elemente grele și foarte grele pentru fiecare aparat, el urmînd a fi adus într-un viitor apropiat la cunoștința federațiilor naționale de specialitate.

În sfîrșit, să menționăm că s-au adus modificări și codului internațional de punctaj, preconizîndu-se noi prevederi, mai judicioase, pentru aprecierea originalității și valorii legărilor, a compoziției generale a exercițiului. Aceste prevederi vor fi exemplificate și dezbătute cu prilejul cursului internațional de perfecționare a arbitrilor, programat pentru mijlocul acestui an la Roma, și ele urmează a fi aplicate în mod oficial începînd cu Jocurile Olimpice de la Ciudad de Mexico.

DATELE RETURULUI DIVIZIILOR A ȘI B

Comisia centrală de competiții din cadrul F.R.B. a stabilit ca returul diviziilor A și B să se dispute la următoarele date : **divizia A masculin :** 10 martie — 19 mai ; **divizia A feminin:** 3 martie — 21 aprilie ; **divizia B masculin seriile I și a II-a :** 10 martie — 5 mai ; **divizia B feminin seriile I și a II-a :** 24 martie — 19 mai.

„CRITERIUL TINERETULUI"

Asaltul boxerilor din afara lotului va fi insistent!

„Acum este momentul să arătați tot ce ați învățat la **antrenamentele pe care le-ați făcut acasă"**, spunea — ieri dimineață — elevilor săi, la sosirea în Capitală, maestrul **Florea Stanomir**, de la C.S.M. Cluj. Al. Popa (campion de juniori în 1965 și 1966), V. Kiss (campion de juniori în 1967), I. Albu (finalist al campionatului de juniori în 1967) și S. Lazăr sînt primii pugiliști din provincie care au sosit la București pentru a-și disputa întîietatea în mult așteptatul „Criteriu al tineretului". Dintre aceștia, Silviu Lazăr va evolua pentru prima oară pe un ring bucureștean. Nu are, totuși, emoții. Cei patru clujeni s-au pregătit temeinic, cunoscînd că printre adversarii lor se vor număra și pugiliști din lotul reprezentativ de tineret. Optimismul lor este împărtășit, desigur, și de antrenorul Florea Stanomir care, glumind, afirma că „dacă nu vom obține rezultate bune, voi abandona boxul". Stanomir este însă convins că elevii săi se vor impune în dificilul turneu din sala Floreasca. Aceeași convingere o manifestă și antrenorul brăilean **Constantin Dobrescu,** ca și (firește) antrenorii lotului reprezentativ de tineret, **C. Dumitrescu** și **T. Niculescu.**

Se știe că, în lipsa meciului cu națională Franței, „tineretul" va primi replica selecționatei Iugoslaviei, așa că întrecerile din „Criteriul tineretului" constituie un excelent prilej de verificare a speranțelor noastre. Totuși, cei doi antrenori ai lotului sînt conștienți de faptul că elevii lor vor avea de susținut meciuri foarte grele. Boxerii din afara lotului (în special cei din provincie) vor urca scările ringului, decișî să lupte fără menajamente, să-i convingă pe antrenorî că porțile reprezentativei trebuie deschise tot mai larg. Un lucru este cert : titularii selecționatei de tineret vor trebui să facă apel la toate cunoștințele tehnice și tactice, să lupte cu o mare dîrzenie pentru a dovedi că merită încrederea ce li se acordă, aceea de a purta tricourile reprezentativei. Asaltul boxerilor „din afară" va fi, fără discuție, insistent.

Firește că, din aceste confruntări, are de cîștigat sportul nostru cu mănuși. Eforturile care se depun, la toate nivelurile (juniori, tineret, seniori), tintesc la reafirmarea boxului românesc pe plan mondial. „Criteriul tineretului", ca și alte numeroase competiții interne și internaționale la care vor lua parte anul acesta pugiliștii noștri, va scoate la lumină — sîntem convinși — noi talente. Iată de ce, spectatorii bucureșteni așteaptă cu nerăbdare sunetul gongului inaugural, cînd arbitrul craiovean Mihai Voiculescu va da semnalul celei dintîi confruntări.

În ziarul de ieri am publicat programul primei gale. Acum vom prezenta cititorilor pe boxerii care vor intra între corzi duminică dimineața : I. Nicolau (Dinamo Buc.) — I. Pascale (C.F.A. Brăila) ; Fr. Molnar (Tractorul Brașov) — Fl. Lucaci (A.S.A. Tg. Mureș) ; P. Dobrescu (Progresul Brăila) — V. Potolea (C.S.O. Galați) ; G. Pometcu (Steaua) — Gh. Drugă (Tractorul Brașov) ; Gh. Bădilă (C.P.M.B.) — V. Prodan (Metalul Buc.) ; Gh. Ene (Dinamo Buc.) — V. Tamaș (U.M. Timișoara) ; C. Cocîrlea (Dinamo Buc.) — Al. Matius (Steaua) ; Gh. Călin (Dinamo Buc.) — D. Găinaru (A.S.A. Tg. Mureș) ; P. Cojocaru (Rapid) — P. Pîrvu (Energia Cîmpina) ; A. Iancu (Steaua) — D. Bucur (A.S.A. Bacău).

R. CĂLĂRAȘANU

LOTURILE NAȚIONALE AU ÎNCEPUT PREGĂTIRILE ÎN VEDEREA CAMPIONATELOR EUROPENE

Au trecut abia cîteva luni de la încheierea campionatului european de baschet masculin și iată că această competiție a revenit în actualitate. Mai precis, în ultima ședință a F.I.B.A. s-a stabilit ca viitoarea ediție a C.E. (septembrie 1969, la Napoli) să se desfășoare după o nouă formulă, conform căreia la turneul final vor lua parte 12 echipe, două fiind calificate din oficiu (U.R.S.S. ca deținătoare a titlului și Italia ca țară organizatoare), iar restul de zece urmînd să participe la cinci turnee de calificare (din fiecare turneu se vor califica primele două). Turneele se vor disputa de la 28 septembrie 1968 pînă la sfîrșitul primăverii anului 1969, iar grupele vor fi alcătuite cu prilejul celei de a XIII-a Sesiuni a Conferinței Permanente a F.I.B.A. (Ischia — iunie 1968). Sperăm că federația noastră de specialitate va solicita din vreme organizarea uneia din grupe, a cărei desfășurare într-unul din centrele baschetbalistice ale țării (Clujul, de pildă, unde se află și cea mai modernă sală din țară) ar fi de un real folos dezvoltării acestui joc sportiv.

Avînd drept scop final o cît mai bună comportare la a XVI-a ediție a campionatului european, lotul nostru reprezentativ a și început pregătirile, sub îndrumarea antrenorilor Alexandru Popescu și Mihai Nedef. Baschetbaliștii români au petrecut două săptămîni la Poiana Brașovului unde, pe lîngă programul de pregătire fizică generală, au făcut mult schi. Lotul a fost alcătuit din Albu, Novac, Diaconescu, Dragomirescu, Cernea de la Dinamo, Nosievici, Savu, Gheorghe de la Steaua, Rühring de la Universitatea Cluj, Dikai, Birsan de la Politehnica Brașov și Tarău de la I.C.F. În continuare, reprezentativa României, a cărei componență va fi în funcție de conștiinciozitatea, seriozitatea și forma sportivă a fiecărui jucător, se va antrena cu regularitate în Capitală și va participa la cîteva turnee internaționale (în luna august se va deplasa în R.S.S. Armenia, apoi în Italia, va lua parte la Cupa orașului București și la Balcaniadă).

Echipa națională feminină, care are drept obiectiv campionatul european din Sicilia (5—14 iulie 1968), a petrecut și ea două săptămîni la Poiana Brașovului, în următoarea componență : Anca Racoviță (reintrată în activitatea competițională după o absență de un an), Hanelore Spiridon, Octavia Simon, Bogdana Diaconescu, Sanda Dumitrescu, Cornelia Taflan, Gabriela Vartepniuc, Anca Demetrescu, Ileana Ghiță, Ecaterina Vogel, Octavia Bițu, Angela Tita și Suzana Szabados. Antrenorii lotului sînt Sigismund Ferencz și Grigore Costescu. În ceea ce privește competițiile de verificare, calendarul federației prevede doar două : Cupa Mării Negre și Balcaniada. Mult prea puțin pentru a se face o verificare cu adevărat profundă înaintea unui campionat european.

Radu Diaconescu, cel mai tînăr component al reprezentativei noastre masculine, într-o poziție caracteristică

Foto : V. BAGEAC

BĂIEȚII LUI SIMA ZOSIM

SIMA ZOSIM
văzut de caricaturistul NEAGU RĂDULESCU

Sînt aproape 20 de ani de atunci. Majoritatea curselor cicliste aveau ca etapă principală — piatra de încercare pentru sportivi — ruta București — Brașov. Pentru ploiești era o mare bucurie. Cînd se apropia caravana, de-a lungul șoselei Cîmpinei se înșirau mii și mii de locuitori ai orașului aurului negru. Veneau să-i vadă pentru cîteva clipe pe Marin Niculescu, pe frații Chicomban și Martie Ștefănescu. Dar ochii îi căutau și pe băieții din orașul lor. Și din cînd în cînd auzeai cuvinte de încurajare : „hai Brutaru", „hai Dolete", „hai Sima".

Era Sima din mahalaua noastră. Tînărul electrician, deși nu cîștigase vreo cursă importantă, era socotit printre vedetele ciclismului de atunci. A practicat ciclismul vreo 15 ani. A venit de multe ori pe locuri fruntașe în întrecerile pe etape : locul IV la un campionat de fond, locul VI în „Cursa Scînteii" etc.

★

Anii au trecut. Era prin 1959. Atunci, Sima Zosim a descălecat pentru ultima oară de pe bicicleta de curse și și-a pus în vitrină tricoul cu cele două buzunare mari de pe piept. Dar n-a părăsit ciclismul. În 1953 absolvise o școală de antrenori, după ce doi ani lucrase voluntar ca instructor la Flacăra Ploiești, asociație ale cărei culori le reprezentase mai bine de 10 ani. Atunci, în 1959, a fost scos din producție și numit antrenor la școala sportivă (secție transferată, după un an, la Petrolul Ploiești). Era punctul de plecare în noua muncă, pe care o desfășoară și azi.

Desigur, rezultate n-au venit imediat. La început n-a fost ușor. Materialul pe care-l avea nu era suficient, motocicleta cu care trebuia să-i urmărească pe băieți la pregătire se defecta mereu. Era veche. Dar Sima, e un om modest, ambițios, sîrguincios, dornic să facă o treabă bună. Și-a propus — fără să spună cuiva — o întrecere inedită cu Marin Niculescu, cu Traian Chicomban, să-i întreacă în creșterea a cît mai mulți sportivi tineri pentru ciclismul românesc.

★

Într-o zi, a plecat să colinde școlile profesionale din Ploiești. S-a interesat printre elevi cui îi place mersul pe bicicletă și a recrutat vreo 10—12 puștani. La început le-a povestit de ciclism, de foștii lui parteneri de întrecere, le-a arătat cît de frumos este acest sport și încet, încet i-a introdus în tainele lui. Au urmat săptămîni, luni și ani de muncă. O muncă migăloasă de instruire, pentru că ciclismul nu e atît de simplu cum ar părea la prima vedere. Și rezultatele n-au întîrziat să apară. De Sima și băieții lui a început să se vorbească tot mai mult. Cînd cineva întreba **„cine îl pregătește pe Ștefan Badiu"** (n.n. campion republican de juniori) sau **„Din mîna cui a ieșit Constantin Ciocan"** (n.n. care în 1963, înfirmînd toate pronosticurile, a cîștigat „Cursa Scînteii"), venea același răspuns — **Sima Zosim.**

La Petrolul Ploiești, secția de ciclism se dezvolta de la o zi la alta. Alți puști erau recrutați, alte talente se remarcau în competițiile interne. Azi, bilanțul secției este următorul : **4 titluri de campioni republicani pe echipe la juniori ; 3 la individual și locul I în „Cupa regiunilor".**

Acum un an, un alt băiat de la școala lui Sima, pe nume **Tudor Vasile,** și-a luat zborul spre afirmare. La ultima ediție a „Turului României" acest puști a fost o adevărată revelație — locul VII la individual și locul I cu echipa de tineret a țării.

Deunăzi, am stat de vorbă cu antrenorul ploieștean.

— Ce-ți fac băieții, **Sima ?**

— Mulțumesc, bine.

— Ce mai pregătești ?

— Acum am 17 tineri în secție. Unii dintre ei sînt gata să se afirme. **Ion Rădăcină** și **Valeriu Stăniilă** sînt în lotul republican de speranțe. Îi urmează îndeaproape alți 4 juniori buni — **Petre Tudor, Iulian Constantin, Alexandru Zaroschi,** campioni de juniori în anul trecut, și **Florin Morărăscu.**

— Cum lucrezi cu toți 17 ?

— În două grupe : avansați și începători, dimineața și după-amiaza, în funcție și de programul școlar. Cu cei mai mari de 5 ori pe săptămînă, iar cu copiii de trei ori, plus un antrenament voluntar.

— De unde iei acești copii ?

— Din școlile profesionale și elementare. De pildă, alți băieți talentați, **Melenciuc** și **Dumitrescu** sînt elevi în clasa a VIII-a, iar **Beldiman,** anul I la profesională. Am avizul școlilor și al părinților. Într-o zi, poate că și ei vor urma drumul lui Ciocan, V. Tudor și al altora care la vîrsta stagiului militar ne-au părăsit.

— Și nu ești supărat ?

— Nu. Secția de la Petrolul, situată printre primele din țară, la fel ca și aceea a lui Martie Ștefănescu de la Brașov, are ca scop formarea de viitori cicliști. Pînă acum, în această privință, cred că ne-am făcut datoria.

★

Da. Sima și-a făcut datoria. Și nu are de gînd să se oprească aici. Întrecerea cu foștii lui colegi, în care, credem noi, conduce, continuă. Ciclismul românesc are nevoie de cît mai multe tinere talente. Ce bine ar fi ca exemplul lui **SIMA ZOSIM** să fie urmat de cît mai mulți antrenori. Sportul cu pedale din țara noastră ar avea numai de cîștigat.

Constantin ALEXE

CONCURSUL INTERNAȚIONAL DE LA BYDGOSZCZ

Reprezentanții noștri învingători la echipe

După cum am mai anunțat, un lot de floretiști români — sportivi sub 20 de ani — au fost prezenți la un interesant concurs internațional desfășurat în localitatea poloneză Bydgoszcz. La înapoiere, am solicitat antrenorului *J. Istrate,* conducătorul lotului, cîteva detalii în legătură cu acest concurs.

De la început, aș vrea să precizez că noi am fost singura delegație cu trăgători juniori sau din lotul de tineret. Am acceptat, totuși, să evoluăm alături de scrimeri seniori din U.R.S.S., Ungaria, R.D. Germană și, bineînțeles, din țara gazdă, considerînd că vom reuși, cel puțin, să ne îmbogățim bagajul cunoștințelor, experiența.

Concursul masculin de floretă a adus în fața planșelor un număr de 68 de trăgători, cifră neobișnuită pentru început de sezon, dintre care cei mai mulți polonezi. Printre ei, nume cu sonoritate pe plan internațional, ca Parulsky, Wojda, Lisewsky, Rozicky, Skrudlik, Franke. Sovieticii au concurat cu experimentații Sisikin și Denisov, iar din R.D. Germană au fost prezenți Raschke și Schenkel, cei mai bine cotați dintre floretiști pe anul 1967. Noi am prezentat un lot format din Burlea, Niculescu și Constantinescu. Dintre aceștia, doar Burlea mai participase la concursuri internaționale.

Formula de concurs a fost și ea cu totul originală. S-a plecat cu serii a cîte 8 și chiar 9 trăgători. S-a continuat cu eliminare directă cu recalificări și finală de 6. În același timp, însă, sportivii eliminați au rămas în competiție, trăgînd pînă la precizarea locului fiecăruia dintre ei. Același sistem a fost aplicat și în întrecerea feminină.

Desigur, un asemenea sistem... supermaraton (concursul a durat de la ora 9 pînă la ora 23, fără întrerupere, masa servindu-se pe... apucate, între asalturi), a însemnat un alt handicap serios pentru tinerii noștri trăgători, obligați să susțină un număr sporit de asalturi. În cazul lui Burlea — 22. De aici și o stare de oboseală, mai ales nervoasă, care a influențat rezultatele: Burlea a ocupat locul 20, la egalitate cu Schenkel, Niculescu — 34, Constantinescu — 44. Proba a revenit lui Ryczard Parulsky.

Fetele au făcut față ceva mai bine efortului solicitat de acest concurs cu totul neobișnuit ca sistem, clasîndu-se pe locurile 10 (Eva Lenghel), 19 (Luminița Popescu) și 20 (Rodica Văduva). Numărul concurentelor a fost de 61. A terminat în frunte, Elisabeta Czimermann.

La Bydgoszcz a avut loc, în continuare, și o întrecere pe echipe. Trăgătorii noștri, sub numele clubului I.C.F., au fost victorioși, la fete (8—1), și la băieți (6—3), în fața aceluiași adversar, echipa clubului Zwiazkowiec din localitate.

(t. st.)

Ilustratorul de pe apa Sîmbetei

În urmă cu puțini ani pictorul Jules Perahim și-a deschis la Dalles expoziția de proverbe. Erau acolo și „Cap ai, minte ce-ți mai trebuie" și „Pune carul înaintea boilor" și foarte multe altele, desenate într-o manieră violent satirică, amestec de grotesc și absurd. Văzîndu-le, ne-am amintit marea tradiție a ilustrării proverbelor și maximelor. Ne-am amintit de zguduitoarele „Capricii" ale lui Goya, de maximele lui Pieter Breughel cel bătrîn și de fantasticul părinte al suprarealiștilor, vrăjitorul groazei și umorului negru — Hyeronimus Bosch.

Publicistica grafică modernă n-a epuizat nici hazul, nici proverbele — și iată-i pe Eugen Taru, Matty, A. Poch, Nell Cobar, continuînd în presa cotidiană această transcriere a vorbelor de duh. Dar, cum orice artă are novatori, cum orice curent, școală își găsesc un geniu care le revoluționează, și ilustrarea proverbelor a făcut marele său pas istoric. Ea a fost transformată dintr-o artă simplă, figurativă, într-un adevărat Pop — și Op — Art. Și anume ea a coborît de pe hîrtie și de pe pînză direct în viață.

— Am desenat destul „Carul înaintea boilor" — și-a spus artistul modern. Hai să-l și punem așa. Destul „Cap ai, minte ce-ți mai trebuie" — să tăiem scăfîrlia și să extragem mintea cu seringa. Dar, să inaugurăm această serie de maxime cu binecunoscutul „S-a dus pe apa sîmbetei".

Astfel, artistul s-a îndreptat spre munții Făgărașului, a trecut de orașul cu același nume și s-a oprit la Sîmbăta de Jos. Pe lîngă poarta gospodăriei curgea chiar apa Sîmbetei. Clipocitul valurilor l-a încîntat urechea și terenurile de sport i-au mîngîiat ochii. Și acum, între timp, devenise director al gospodăriei de stat de pe malul rîului, a rulat terenul de fotbal ca pe un covor și l-a aruncat în apă. Terenul făcut sul s-a afundat de vreo două ori și dus a fost.

— Dar terenul, terenul nostru... au îngăimat îngroziți sportivii Recoltei.

— Fotbaliștii au microbi, a replicat directorul-artist. Se vor îmbolnăvi caii. Și, nu e mai frumos decît să batem mingea, să ilustrăm proverbe ? Ia uitați-vă cum se tot duce...

— Dar vreme de 15 ani — au șoptit sportivii — caii nu s-au îmbolnăvit...

— Liniște ! a cerut directorul împăturînd terenul de volei. Atenție, hop !

Terenul de volei, mai sălătăreț, umbla pe valuri ca o rață.

— Și acum — a strigat directorul — să vedem dacă-l ajungem cu sectoarele de atletism. Atenție, hop !

Cum era și de așteptat, fiind mai antrenate, sectoarele de atletism au ajuns terenul de volei, l-au întrecut și au pornit mai departe cu toată viteza. Pe mal, cicliștii, călăreții, luptătorii, gemeau neputincioși.

Căci, artistul ilustrator de proverbe, Victor Răceanu, continua să fie nu numai novator în plastică, dar și directorul lor. E drept că Victor Șeț, președintele asociației sportive a gospodăriei, naiv și entuziast, și-a spus : „Tot sîntem Victor amîndoi, poate o să mă înțeleagă. Să-i explic cum e cu sportul..." Directorul însă n-a înțeles atitudinea neartistică a salariatului său și i-a făcut cîteva aluzii concrete la primă și salariu.

Apoi, demontînd popicăria, a transformat-o... în proverb.

În clipa de față, din bogata activitate a sportivilor Recoltei din Sîmbăta de Jos au rămas doar trofeele. Ele vor fi lansate însă pe apă la prima ocazie festivă. Și pentru că directorul-artist are acum o îndelungată practică de creație, va urma, pare-se, ilustrarea proverbelor și maximelor : „Sacul și petecul", „Cum e turcul și pistolul" și, în final,

„Orice nas își are nasul".

Camil BACIU
după o corespondență de
VALENTIN LAZĂR
și **MIHAI BUJOR**

— DAR DE FAPT —

PANORAMIC SPORTIV INTERN

(Urmare din pag. 1)

săptămîna viitoare se dă startul în „Cupa României". Și, mai ales, pentru că ei iubesc fotbalul...

După o amînare atît de controversată, rugbyul va lua — sperăm — startul. „Cupa de iarnă" — cu participarea a șapte echipe bucureștene și a formației constănțene Farul (de ce numai acest XV din provincie?) — programează în prima etapă jocuri deosebit de interesante pe care, ca întotdeauna, le va găzdui singurul stadion care a acceptat prietenia permanentă a rugbyului : Constructorul !

La Tușnad și București — patinaj. Cu atracția deosebită, întrecerile se recomandă singure...

Schiul — cu motivate, în parte, absențe — este prezent în panoramicul nostru prin cîteva concursuri deosebit de importante. Unul — de sărituri — la Valea Strîmbă (felicitări federației). Poiana Brașov nu are, însă, vacanță ! Sîmbătă și duminică : campionatele universitare (vrem să consemnăm un rezultat care să confirme speranțele în schiul studențesc) la probele alpine și de fond, precum și campionatul de fond al Brașovului (de aici așteptăm, de fapt, afirmarea unor noi elemente talentate).

Și un final care ne reamintește de temerarele lansări pe pîrtia de la Alpe d'Huez. Ați ghicit — bobul ! Un ecou olimpic pe care-l aplaudăm cu toată căldura : pe Furnica, campionatele naționale, „Cupa României", „Cupa Federației", „Cupa Carpați", „Cupa Bucegi" etc. Zile în principiu 10 — de pasionante întreceri la bobul de două persoane, în compania recent medaliaților olmpici de la Grenoble și a celorlalți fruntași ai acestui sport.

Ce-ar fi să luăm, într-o dimineață, trenul de Sinaia ?